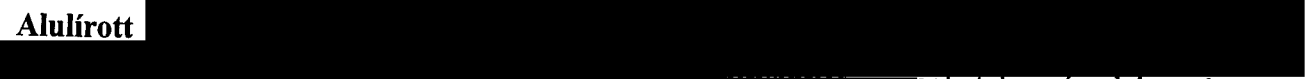

Alkotmánybíróság részére
1015 Budapest, Donáti u. 35-45
Ügyszám: IV/406-3/2015

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV / 406-4 / 2015	
Érkezett: 2015 ÁPR 27.	
Példány: 2	Kezelőiroda:
Melléklet: db	4

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

 meghatalmazással igazolt jogi képviselő útján, figyelemmel a 2015.2015. február 25-en kelt főtitkári levélre is, az alábbiak szerint egészítem ki indítványomat.

1.

Mivel az ügyemben hozott döntés illetve a bírósági eljárást befejező döntés az Alaptörvényben biztosított jogaimat sérti - ezt alábbiakban részletezem- és a jogorvoslati lehetőségeimet már kimerítettem, fordultam a T Alkotmánybírósághoz alkotmányjogi panasz indítvánnyal.

2.

Mivel ügyemben **alaptörvény ellenesen jogszabály alkalmazása történt** és ennek folytán az Alaptörvényben biztosított jogaim sérelme következett be –az alábbiakban részletezem- és a jogorvoslati lehetőségeimet már kimerítettem, ezért fordultam a T. Alkotmánybírósághoz panasz indítvánnyal.

1.

Az Abtv.52.§(1b) bekezdés f) pontja alapján a panasz megalapozása körében **-határozott kérelemként- itt összefoglalóan**, a továbbiakban pedig részletesen indokolva, **kérem**, hogy a T. Alkotmánybíróság panaszomnak **helyt adni-, érdemben a kérelmet elbírálni-, és az alábbiakban részletezett bírói döntést és a kapcsolódó közigazgatási határozatokat pedig az Abtv.43.§(1) és (4) bekezdése szerint megsemmisíteni szíveskedjék.**

Kérem, hogy az Alkotmánybíróság vizsgálja meg az Abtv. 27.§ a), b), továbbá a 28§ (1) és (2) alapján a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 36. Kpk.46.110/2014/4 számú végzését és az Abtv.43.§ -ban foglalt hatáskörében semmisítse meg a végzést, mert a támadott végzés figyelman kívül hagyja az Alaptörvény R) cikkében rögzítetteket.

A végzés jogellenesen teljesen mellőzi az Alaptörvény Szabadság és Felelősség fejezetének XIII cikk (1) bekezdésében hangsúlyozottakat.

A hivatkozott bírósági eljárás során sérültek az **Alaptörvény XXIV cikk (1) foglaltak.** A Bíróság jogalkalmazása során a jogszabályokat nem az Alaptörvénnyel összhangban értelmezte, **megsértve ezzel az Alaptörvényben a Bíróságokkal szemben 28. cikkben megfogalmazott követelményeket.** A Bíróság jogalkalmazása során **megsértette az alapvető jogokat, azaz az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésében megfogalmazott jogok védelme is sérült.**

Kapcsolódó közigazgatási határozatként jelölöm meg: a Budapest Főváros Kormányhivatala BPB/02237-3-4/2013 sz. Döntését, a Kp/47-3/2014/V Határozatot –rendezvénytartási engedélyt, a Kp/47-3/2014/V Határozatot, a BPB/007/00454-11/2014 sz. végzést.

Kérem, hogy az Alkotmánybíróság az érdemi vizsgálat eredményeként állapítsa meg, hogy a támadott bírói döntés nem áll összhangban az Alaptörvénnyel.

Alaptörvény–ellenes, mert sérti az Alaptörvény Szabadság és Felelősség fejezetének XIII cikk (1) bekezdésében írtakat.

Alaptörvény ellenes, mert sérti az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésében rögzítetteket.

Alaptörvény-ellenes, mert sérti Bíróságokkal szemben a 28. cikkben megfogalmazott követelményeket.

És e mellett sérült az Alaptörvény R) cikkében rögzített Alapvetése is.

2

Ügyszintén indítványozom, hogy az Alkotmánybíróság az Abtv. 26.(1)§, 28.(1), alapján a támadott döntéssel együtt **végezze el** a sérelmes helyzet előidézését lehetővé tevő, az alábbiakban is megjelölt **törvényi rendelkezés és rendelet rendelkezés Alaptörvény szerinti felülvizsgálatát is, mert álláspontunk szerint:**

a 23/2011.(III.8.) Korm. Rendelet a zenés, táncos rendezvények működésének biztonságosabbá tételéről szóló jogszabály – (többek között az 5.§(4) pontban foglalt „ügyfelek”) és ennek tükrében a **2004. évi CXL törvény a Közigazgatási Hatósági Eljárás és Szolgáltatás Általános Szabályairól** szóló **15.§ (1) (3)–ban megfogalmazott ügyfél jogállás sérült, sérült az Alaptörvény R) cikkében rögzített Alapvetés, sértik az Alaptörvény Szabadság és Felelősség fejezetének XIII cikk (1) bekezdésében írtakat, sértik az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésében rögzítetteket.**

Noha a 23/2011.(III.8.) Korm. Rendelet az 1949. évi XX. törvény a Magyar Köztársaság Alkotmánya 35.§ (2)-ra figyelemmel került kihirdetésre, miszerint „A Kormány rendelete és határozata törvénnyel nem lehet ellentétes”, mégis fentiekben hivatkozottak szerinti törvényellenesség mutatkozik, ami egyben Alaptörvény ellenességet is megvalósítja.

Az alaptörvény-ellenességet az okozza, hogy a közigazgatási hatóság és a bíróság **tisztességes eljárást sértő**, saját törvénysértése következtében nem csupán az absztrakt értelemben vett jogállamiság és **jogbiztonság** követelménye sérült, hanem a panaszos alapvető joga is sérültek. Nevezetesen, sérültek illetve elvételre kerültek a panaszos ügyféli jogosultságai akkor, amikor saját ingatlanára 3-ik személy által kérvényezett 11.000 fő befogadására alkalmas rendezvények, több mint 300 fő befogadására alkalmas építmények létesítéséről lévén szó, kereskedelmi, és egyéb tevékenységek jöttek létre a tulajdonán. A panaszos a fenti „kvázi jogszabály ütközés miatt” saját tulajdonosi jogait, kötelezettségét a jogszabályok, a közbiztonság és a közérdek mentén nem tudta érvényre juttatni.

1.

Tény, hogy a tárgyi ügyben eljáró hatóságok és a bíróság az Alaptörvény értelmező rendelkezéseit negálva, egyszerűen figyelmen kívül hagyták azt.

A már jogorvoslattal nem támadható, hatósági és bírói eljárás együttes eredménye, hogy kiélezte a panaszos tulajdoni sérelmét, mert a tulajdonhoz tartozó társadalmi felelősséggel kapcsolatos joggyakorlása, érdekérvényesítése sérült. Nevezetesen, az építési szakhatóság a megkeresése nélkül, (közlekedési célú) a tulajdonában is lévő magánterületen, aggályosan engedélyezett, nagy tömeg befogadását előirányzott zenés –táncos rendezvényt, és e vonatkozásában még csak észrevételezési joga sem maradt meg, jogellenesen, a panaszos tulajdonos számára. A peres iratokból megállapítható itt komoly közbiztonsági, környezetvédelmi kérdésekről is szó van, s ebből fakadóan ez negatívan befolyásolja a tulajdoni sérelemnél túl a panaszos által konkrétan használt tulajdonrészt is. **Ez nem csupán konkrét hátrány egyébként, hanem absztrakt, széles közösséget érdekeit veszélyeztető sérelem is egyben.**

Az Alaptörvény a tulajdonvédelem körében is rámutat, hogy a tulajdon társadalmi felelősséggel jár (XIII. cikk (1)). A bíróság éppen ezt nem vette figyelembe, amikor a panaszost hozta kiszolgáltatott helyzetbe. A bíróság jogellenesen fenntartotta, azaz megerősítette a Ket.15.§(1)(3) bekezdésében biztosított ügyféli minőségének az elvételt, **megsértve ezzel az Alaptörvényt is, (XV.cikk (2)),** noha tudta, hogy a panaszos jogos érdekét az ügy érinti.

A bíróság, ahogyan a tárgyi ügyben jogellenesen eljáró hatóságok is, a 23/2011.(III.8.) Korm. Rendelet célját helyezi szembe a panaszossal, illetve annak tulajdonból fakadó jogi érdekeivel- „a cél jelöli ugyanis ki a jogszabály alkalmazásával érintett személyek körét, vagyis azokat, akik az engedélyezési eljárásban ügyfélként léphetnek fel”.(végzés 3.old. utolsó előtti bekezdése).

A bíróság nem vette figyelembe jogellenesen, hogy az általa hivatkozott jogszabály a Kormányrendelet, amely Kormányrendelet 1.§ megelőzően hivatkozik az Alkotmány 35.§ (2) bekezdésében foglaltakra, nevezetesen: „A Kormány rendelet és határozata törvénnyel nem lehet ellentétes”. Ezt követően, úgy szintén az 1.§ megelőzően a Kormányrendeletben hivatkozás történik az Alkotmány 35. §(1) bekezdés b)pontjára, nevezetesen: „A Kormány biztosítja a törvények végrehajtását”.

A teljesség kedvéért csupán megjegyzem, hogy a Kormány rendelet 5.§(4) hivatkozás történik arra, hogy „A jegyző az eljárás során az ügyfelek adatait és a zenés, táncos rendezvény helyszínéül szolgáló építmény vagy terület tulajdonjogának igazolásához szükséges tulajdoni lapot az ingatlanügyi hatóság megkeresése útján vagy a számítógépes ingatlan-nyilvántartási rendszer használatával szerzi be”- ami jelen esetünkben jogellenesen súlytalan maradt az eljáró hatóságok és bíróság részéről is.

Ezzel a bíróság közvetlen alaptörvényi szabályt sértett: nevezetesen az eljárásban közvetlenül alkalmazandó 28. cikk normaértelmezésre irányuló rendelkezéseit.

Az Alaptörvény XXIV cikk(1) bek. szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy a hatóságok az ügyét részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőben intézzék. Ez a rendelkezés szinkronban áll az Alaptörvény XXVIII cikk (1) bek. a bíróság előtti tisztességes eljáráshoz való joggal.

Tény, hogy a panaszosnak ezen jogait a közigazgatási eljárásban megsértették, amikor a Ket. 15.§ (1), (3) rendelkezéseit az ügyben visszautasították.

A bíróság -melynek eljárásában egyébként a Ket. irányadó anyagi jogi szabály- a támadott döntésében ezekkel a jogsértésekkel azonosult, mert nem tulajdonított jelentőséget a jogszabályban foglaltaknak, és a panaszos folyamatos bejelentéseinek sem.

Tény, hogy a tárgyi ügyben eljáró hatóságok és a bíróság is megsértették a tisztességes eljárás lefolytatására irányuló kötelezettségeiket és ezzel a panaszos további alapjogait is megsértették.

Itt hivatkozok 7/2013. (III.1.) AB határozatban kifejtettekre.

Hivatkozok továbbá az Alkotmánybíróság korábbi döntéseire is, amelyek a tisztességes eljárással összefüggésben az Alaptörvény R) cikke alapján is a bírói felülvizsgálat garanciális jegyeit hangsúlyozzák.

Hivatkozom arra a tényre is, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság Alaptörvény szerinti gyakorlatában előtérbe került az alapvető alkotmányjogi kérdés kontextusában a bíró „alkotta jog” határainak értelmezése, mert ennek mindig az egyedi ügyön túlmutató hatása van, és az ezzel kapcsolatos értelmezésen keresztül valósulhat meg hatásosan a jogvédelem is.

Ebben az ügyben a támadott döntés – határozott álláspontom szerint- módot ad arra, hogy az Alkotmánybíróság a tulajdon társadalmi felelősségét, az alapvető jogok (jogorvoslathoz való jog, döntések elleni kifogások, stb.) biztosítására, a tisztességes eljárás kihatásainak értelmezésére kerüljön sor.

2.

Az alkotmánybíróági eljárásban a panaszosnak nem joga javaslatokat tenni a szabályozás irányában, de a konkrét ügy tanúságai azt támasztják alá, hogy sem a Ket. sem a Pp-nek a közigazgatási eljárásra vonatkozó szabályai nem nyújt kellő garanciát, hogy az ügyfeleknek most jelzett alaptörvényi jogai érvényesüljenek. Ezért terjed ki indítványom arra, hogy az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasszal együtt vizsgálja felül a Ket-nek a 15.§(1), (3) foglalt alkotmányjogi tartalmát is. Jelenlegi ugyanis a jogvesztő jelleg kimondja, hogy ez nem jelent elég garanciát az ügyféli jogkör elnyeréséhez a 23/2011.(III.8.) Korm. Rendelettel kapcsolatosan.

A panaszos oldalát tekintve a támadott bírósági és azt megelőző közigazgatási döntések ezen az alapon történő megsemmisítése lehetőséget nyújthat a rendezvénytartási engedély iránti kérelem szabályossá tételére, építési szakhatóság bevonására, ami nagy valószínűséggel az engedély kiadás elutasítását jelentené jogellenes, a tárgyihoz hasonló helyzetben.

A teljesség kedvéért megjegyezzem, hogy a tárgyi ügyben eljáró bíróság nagy valószínűséggel észlelte, hogy az engedélyezési eljárás jogellenes, de figyelmen kívül hagyta azzal elintézve, hogy érdemben nem vizsgálja az ügyet.

Tény az is, hogy a panaszos helyzete jelenleg teljesen bizonytalan. A támadott döntés kihatással van helyzetére, mert a hatályban levő határozat ellen nincs fóruma. A jogorvoslathoz való jog hiánya sérti az Alaptörvény XXVIII. Cikk (7) bekezdését.

A jogorvoslat lehetőségének elve és annak alkotmányos tartalma azt hangsúlyozza, hogy a bíróságok és a hatóságok téves döntése esetén megfelelő módon hárítható legyen a téves bírói értelmezés vagy elkövetett jogi hiba következménye.

A fentiekre figyelemmel, tisztelettel kérem az Alkotmánybíróságot, hogy az 1. pontban foglalt határozott kérelmeimnek megfelelően, a támadott végzésről állapítsa meg, hogy az nem áll összhangban az Alaptörvénnyel és azt semmisítse meg. Döntését terjessze ki a végzés alapját képező közigazgatási döntésre és határozatra is.

Budapest, 2015.04.23.

Tisztelettel:

